

KLAGE OVER UDGIFTSFORDELINGEN

Du, O, har klaget over Kommunens afgørelse af den 11. november 2013 om renholdelsesordningen og vintervedligeholdelsesordningen "A".

Du mener ikke, at vintervedligeholdelseslovens § 10 giver kommunen et så stort skøn, som kommunen har taget, da der ikke er hjemmel til at sidestille et fortov med en bredde på ca. 0,5 meter med et fortov på 7,5 meter. Derudover klager du over, at kommunen har sat et maksimum på kr. 20.000, da større ejendomme derfor bliver forfordelt. Du mener i stedet, at kommunen bør fastsætte beløbet efter butikkernes omsætning.

Vejdirektoratets afgørelse

Kommunens afgørelse af den 11. november 2013 om inddelingen af med renholdelse- og vintervedligeholdelsesordningen for A i to zoner er lovlig.

Dog har kommunen med det fastsatte udgiftsloft på kr. 20.000 udsat de mindre grundejere i A for usaglig forskelsbehandling, og kommunens afgørelse om udgiftsfordelingen er derfor ulovlig.

Vi skal derfor bede Kommunen om at træffe en ny afgørelse om udgiftsfordelingen, således at grundejerne ikke bliver påført udgifter udover de reelle udgifter, der er ved renholdelse- og vintervedligeholdelsesordningen for A.

Baggrund

I vores afgørelse af 5. juli 2013¹ konstaterede vi, at Kommunen lovligt kunne bestemme, at kommunen for grundejernes regning overtog de forpligtelser til at vintervedligeholde og renholde fortove og stier i A, som kommunen tidligere havde pålagt ejere af ejendomme, der grænsede til en kommunevej eller en offentlig sti, jf. vintervedligeholdelseslovens² § 10, jf. § 5, stk. 1.

I vores afgørelse af 5. juli 2013 fandt vi dog, at udgiftsfordelingen var ulovlig, da der ikke er hjemmel til at undtage grundejere, der ikke driver erhverv fra ejendommen, for at skulle betale for den kommunale udførelse af de pligter, der påhviler deres ejendomme. Vi bad derfor Kommunen om at genoptage sagen om udgiftsfordelingen.

Kommunen har derefter truffet afgørelse den 11. november 2013 om renholdelsesordningen og vintervedligeholdelsesordningen "A". Ordningen indebærer en todeling af ordningen i en henholdsvis blå og grøn zone med differentieret bidragspligt.

Hvad kan Vejdirektoratet tage stilling til?

Vi kan tage stilling til kommunens afgørelse, for så vidt angår retlige spørgsmål (lovligheden), men ikke til kommunens skøn inden for lovens rammer. Dette fremgår af vintervedligeholdelseslovens § 19, stk. 1.

¹ Vores j.nr. 13/02718 – Jeres klage over Kommunens afgørelse af 23. januar 2013

² Lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1103 af 16. september 2010

Vi kan endvidere tage stilling til, om kommunen har overholdt almindelige forvaltningsretlige principper og regler, herunder bestemmelser i forvaltningsloven³, men ikke til, om kommunen har iagttaget god forvaltningsskik.

Vintervedligeholdelseslovens regler om renholdelse af offentlige veje

Det påhviler kommunen at sørge for snerydning, glatførebekæmpelse og renholdelse på kommunevejene og de offentlige kommunale stier, medmindre disse forpligtelser er pålagt ejere af tilgrænsende ejendomme. Det fremgår af vintervedligeholdelseslovens § 2, stk. 1, § 3, stk. 1, og § 4, stk. 1.

Kommunalbestyrelsen kan efter forhandling med politiet bestemme, at ejere af ejendomme, der grænser til en kommunevej eller offentlig sti i by eller bymæssig bebyggelse, skal rydde fortov eller sti langs med deres ejendom for sne, træffe foranstaltninger imod glat føre og renholde fortov eller sti. Det fremgår af vintervedligeholdelseslovens § 5, stk. 1.

Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at de forpligtelser, den har pålagt grundejerne efter lovens § 5, stk. 1, skal udføres af kommunen for de forpligtede grundejeres regning, jf. vintervedligeholdelseslovens § 10.

Vintervedligeholdelsesloven indeholder ikke bindende regler om, hvordan udgifterne skal fordeles mellem de vedligeholdelsespligtige, jf. § 5, stk. 1.

Vores vurdering

Vi har allerede i sagen 13/02718 konstateret, at Kommunen for flere år siden har truffet beslutning om, at grundejerne skal vintervedligeholde og renholde fortov og stier i det omhandlende område af byen, og at denne beslutning har hjemmel i vintervedligeholdelsesloven.

Kommunen har ved brev af den 11. november 2013 truffet en ny afgørelse om udgiftsfordelingen for den afgørelse, der blev truffet den 23. januar 2013. Det fremgår udgiftsfordelingen, at byen inddeles i en blå og en grøn zone med differentieret bidrag.

Det fremgår af afgørelsen, at den grønne ordning omfatter gågaden og strøggader, da disse er de mest ressourcekrævende gader med handelsliv, diskoteker m.m. I denne zone overtager kommunen alle grundejernes forpligtelser med hensyn til renholdelse, ukrudtsbekæmpelse samt vintervedligeholdelse mod et fast årligt vederlag på kr. 250,00 eksklusiv moms pr. facademeter.

Det fremgår videre af afgørelsen, at den blå ordning omfatter de mindre ressourcekrævende veje i A. I denne zone overtager kommunen kun renholdelsen, mens grundejerne selv skal sørge for ukrudtsbekæmpelsen samt vintervedligeholdelse mod et fast årligt vederlag på kr. 50,00 eksklusiv moms pr. facademeter.

³ Lovbekendtgørelse nr. 988 af 9. oktober 2012, som ændret ved lov nr. 638 af 12. juni 2013 og lov nr. 1624 af 26. december 2013

Kommunens formål med denne ordning er, at renholdelsesstandarden vil være ens i hele midtbyen.

Kommunen har ved e-mail af den 20. januar 2014 uddybet baggrunden for, at kommunen har valgt at træffe afgørelse om en todelt ordning.

Kommunen oplyser, at en taksering efter facademeter afspejler de forventede udgifter til renholdelse og vintervedligeholdelse på den mest saglige måde.

Kommunen oplyser i den forbindelse, at der erfaringsmæssigt er mindre forskel på de forventede udgifter ved henholdsvis smalle og brede fortove, hvorfor en fordeling af udgifterne efter facademeter giver den fordeling, der bedst modsvarer de forventede reelle udgifter til renholdelse og vintervedligeholdelse.

Derudover oplyser kommunen, at beregningen af taksterne tager udgangspunkt i, at ren- og vintervedligeholdelsen med en typisk standardmaskine koster det samme, uanset om fortovet er 1 meter eller 5 meter bredt. Derefter har kommunen beregnet en samlet pris herfor, og kommunen har derved opnået en pris for en facademeter.

Kommunen har udliciteret opgaven, og entreprenøren kan ved afgivelsen af tilbudsprisen selv vælge deres maskiner og arbejdsmetoder, hvorfor grundejerne kan opleve der benyttes flere forskellige maskiner til samme opgave uden, at dette afspejler sig i prisen.

Endeligt oplyser kommunen, at det er væsentligt mindre administrativt tidskrævende at opkræve facademeter end kvadratmeter.

Disse afvejninger er en del af kommunens saglige skøn, som vi ikke kan tage stilling til, jf. ovenfor om vores kompetence.

Usaglig forskelsbehandling

Ifølge det forvaltningsretlige princip, lighedsprincippet, skal forvaltningen i almindelighed behandle væsentligt lige forhold ens i retlig henseende⁴.

Du har til støtte for din klage anført, at større grundejere bliver forfordelt, da kommunen har sat et maksimum på kr. 20.000 per ejendom. Du mener i stedet, at kommunen bør fastsætte beløbet efter butikkernes omsætning.

Vi skal dog for god ordens skyld bemærke, at maksimumsloftet på kr. 20.000 pr. ejendom ikke fremgår af Kommunens afgørelse af den 11. november 2013. Dog fremgår det af henholdsvis Kommunens Teknik- og Miljøudvalgs samt Økonomiudvalgets beslutning af den 22. oktober 2013 samt Byrådets beslutning den 30. oktober 2013, at maksimumsloftet på kr. 20.000 pr. ejendom videreføres fra kommunens afgørelse, der blev meddelt den 28. januar 2013. Maksimumsloftet fremgår således af kommunens afgørelse, der blev meddelt klager den 28. januar 2013.

⁴ Lighedsprincippet benævnes også som det forvaltningsretlige forbud imod usaglig forskelsbehandling.

Kommunen har ved e-mail af den 27. januar 2014 anført, at maksimumsloftet ikke fremgik af afgørelsen af den 11. november 2013, da kommunen forudsatte, at vores afgørelse af den 5. juli 2013 ikke vedrørte maksimumsgrænsen. Vi skal i den forbindelse oplyse, at der i vores afgørelse af den 5. juli 2013 ikke blev taget stilling til maksimumsloftet, da sagen allerede blev afvist på grund af ulovlig forskelsbehandling, og da det ikke af kommunens afgørelse fremgik, hvordan kommunen faktisk ville fordele udgifterne. Det fremgår således af vores afgørelse af den 5. juli 2013, at *"Efter en samlet vurdering finder vi, at udgiftsfordelingen er ulovlig"*. Vi mener derfor ikke, at vi i vores afgørelse af den 5. juli 2013 har vurderet lovligheden af maksimumsloftet.

Det fremgår af sagens oplysninger, at loftet på kr. 20.000 pr. ejendom gælder alle grundejerne i ordningen, såfremt de opfylder kravet hertil. Kommunen har anvendt et objektivi kriterium, facadelængde, til at fastsætte maksimumsloftet.

Kommunen har lavet en todelt ordning, hvor kommunen helt eller delvist overtager grundejernes forpligtelser til ren- og vintervedligeholdelse. Det er derfor som udgangspunkt de samme regler der gælder for de grundejere, der er omfattet af ordningen.

Kommunen anfører i sin e-mail af den 27. januar 2014, at taksten i ordningen er faldet med minimum 30 %, og at der derfor er færre ejendomme, der er omfattet af maksimumsloftet. Kommunen oplyser, at der samlet er 4 ejendomme, der er omfattet af maksimumsloftet, og at disse er beliggende i den grønne zone. Derudover oplyser kommunen, at maksimumsloftet efterlader et samlet beløb på ca. kr. 23.000 eksklusiv moms efter reduktionen til de 4 ejendomme. Kommunen oplyser videre, at dette bliver inddækket med ca. kr. 6 årligt pr. facademeter pr. ejendom.

Kommunen har i den forbindelse oplyst, at renholdelsesopgaven på en stor ejendom ikke nødvendigvis er større for en stor ejendom i forhold til en lille ejendom, og at kommunen ikke ønsker at pålægge hjørneejendomme en stor udgift, blot fordi den er placeret på et hjørne.

Vi mener ikke, at kommunen sagligt har redegjort for, hvorfor alle grundejerne i ordningen skal betale yderligere ca. kr. 6 årligt per facademeter pr. ejendom mere, således at de større grundejere kan opnå en rabat. Vi mener, at det er udtryk for ulovlig forskelsbehandling, når 4 større grundejere opnår en rabat, mens udgiften påføres de øvrige grundejere i ordningen, selvom kommunen anfører, at udgifterne til renholdelse ikke stiger proportionalt med ejendommens størrelse.

Vi mener således, at kommunen med sit loft over grundejernes udgifter på kr. 20.000 har udsat de mindre grundejere i A for en usaglig forskelsbehandling, og at kommunens afgørelse om udgiftsfordelingen derfor er ulovlig.

Vi skal derfor bede Kommunen om at træffe en ny afgørelse i sagen.

Udgiftsfordeling efter omsætning

Du har i din klage skrevet, at du mener, at kommunen bør fastsætte beløbet efter butikkernes omsætning. Vi skal hertil bemærke, at en sådan måde at fordele udgifterne på vil være ulovlig, da der derved vil ske en skelnen mellem ejerne af de tilgrænsende ejendomme, afhængig af om de

driver erhverv (har omsætning) fra adressen eller blot bor på adressen. Vi skal i forhold til dette punkt henvise til vores afgørelse i klagesagen 13/02718, hvor vi skriver følgende:

"Der ses ikke at være hjemmel til at undtage grundejere, der ikke driver erhverv fra ejendommen, for at skulle betale for den kommunale udførelse af de pligter, der påhviler deres ejendomme."

Konklusion

Vi har tidligere i klagesagen 13/02718 fundet, at Kommunens afgørelse om, at overtage udførelsen af de forpligtelser der er pålagt grundejerne af ejendomme, der grænser til en kommunevej eller offentlig sti til renholdelse og vintervedligeholdelse i det omhandlede område for grundejernes regning, er lovlig, jf. vintervedligeholdelseslovens § 10, men at udgiftsfordelingen var ulovlig. Kommunen har derfor truffet en ny afgørelse om fordelingen af udgifterne til renholdelse- og vintervedligeholdelse i A.

Kommunens afgørelse af den 11. november 2013 om inddelingen af med renholdelse- og vintervedligeholdelsesordningen for A i to zoner som udgangspunkt lovlig.

Dog har kommunen med det fastsatte udgiftsloft på kr. 20.000 udsat de mindre grundejere i A for usaglig forskelsbehandling, og kommunens afgørelse om udgiftsfordelingen er derfor ulovlig.

Vi skal derfor bede Kommunen om at træffe en ny afgørelse om udgiftsfordelingen, således at grundejerne ikke bliver påført udgifter udover de reelle udgifter der er ved renholdelse- og vintervedligeholdelsesordningen for A.

Afsluttende bemærkninger

Vejdirektoratet har den 29. januar 2014 fremsendt udkast til afgørelse til klagesagens parter. Vejdirektoratet har ikke modtaget bemærkninger inden udløbet af den fastsatte frist den 13. februar 2014.

